

دیدار محرمانه رئیس سیا با یکی از رهبران طالبان

روزنامه واشنگتن پست به نقل از مقامات ناشناس آمریکایی اعلام کرد ویلیام برنز، رئیس سیا جلسه‌ای محرمانه با ملاعبدالغنی برادر، رئیس دفتر سیاسی طالبان در کابل داشته است. به گزارش واشنگتن پست، این دیدار که اولین گفت‌وگوی يك مقام عالی‌رتبه دولت آمریکا و یکی از رهبران طالبان است، روز دوشنبه برگزار شده است. / فارس

اعضای گروه هفت با سلاطین دودمان اشغالگری در افغانستان به بررسی وضعیت حقوق بشر در این کشور پرداختند

شما متهم هستید، نه داور!

حنیف غفاری

دبیر گروه بین الملل

«برگزاری نشست مجازی گروه هفت با دستور بررسی تحولات حقوق بشری اخیر در افغانستان، توجه بسیاری از فعالان این حوزه را در جهان به خود جلب کرده است. صورت مساله اینجاست که میان موضوع نشست گروه هفت و ماهیت و رویکرد این مجموعه، کمترین تناسبی وجود ندارد. سران گروه هفت که حامیان ترور، خشونت و بخران سازی در طول دودهمه اشغالگری در افغانستان بوده اند، اکنون رُست حامیان مردم این کشور را به خود گرفته اند. تنها موضوع مورد بحث خروج همکاران نیروهای ائتلافی ناتو در افغانستان و فعالان مدنی و حقوق بشر است اما سوال اصلی اینجاست که نقش هر یک از اعضای گروه هفت در نقض حقوق بشر در افغانستان چه بوده است؟ سران هفت کشور صنعتی عمده غرب در یک نشست اضطرابی در مورد اقدامات خود بر این نقل و انتقال پناهیجویان افغان از کابل به مشورت نشسته اند. گروه هفت از آمریکا، بریتانیا، کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا و ژاپن تشکیل شده است. برخی منتقدان غربی می گویند ابعاد بزرگ مساله افغانستان ایجاب می کند کشورهای بزرگ دیگر و کشورهای همسایه افغانستان نیز در مشورت ها و اقدامات هماهنگ مشارکت داده شوند؛ ولی دغدغه اصلی فعالان واقعی حقوق بشر، به مراتب گسترده تر از این چیز است که رسانه های غربی به آن اشاره کرده اند. واقعیت امر این است که همه کشورهای عضو گروه هفت، به واسطه عضویت در ناتو یا شرکت راهبردی یا آمریکا، در افغانستان دست به اشغالگری و جنایت زده اند.

آمریکا؛ متهم درجه اول بحران افغانستان

دولت جورج واکر بوش در سال ۲۰۰۱ میلادی و به بهانه حادثه بسیار مشکوک و به عبارتی خود ساخته انهدام برج های دولوی ق تجارت جهانی در نیویورک (حادثه ۱۱ سپتامبر)، دست به لشکرکشی فوری به افغانستان زد. از آن زمان تاکنون، دولت های بوش پسر، اوباما، ترامپ و بایدن به مدت دو دهه مشغول اشغالگری در افغانستان و تاراج منابع این کشور و تزییق بحران خشونت در ولایت های مختلف آن بوده اند.

از ابتدای حضور آمریکا در افغانستان، مصادیق متعدد نقض حقوق بشر از سوی نظامیان اشغالگر محرز و عیان شد. به عنوان مثال سال ۲۰۰۴ میلادی، سازمان Human Rights Watch اعلام کرد که در عرصه دفاع از حقوق بشر فعالیت دارد، نیروهای نظامی آمریکا در افغانستان را در ارتباط با چگونگی برخوردشان با اسرا و شهروندان این کشور متهم به نقض موازین حقوق بشر کرده است. در گزارش ۵۹ صفحه ای این سازمان تصریح شده بود که شواهد روشنی دال بر شکنجه اسرا توسط نیروهای نظامی آمریکا وجود دارد. به عنوان مثال در یکی از این موارد آمده است: «یکی از شب های ماه جولای ۲۰۰۲ بود که احمدخان، یک دهقان افغان به همراه خانواده اش در خواب بودند، یکباره بالگردهای آمریکایی خانه وی را در منطقه پاکتیا مورد حمله قرار دادند. صدای انفجار و شلیک گلوله فضا را پر کرده بود. یکی از دهقانانی که در همسایگی احمدخان زندگی می کرد بر اثر این حمله کشته و زنی نیز مجروح شد. نیروهای نظامی آمریکا به اتاق خواب احمدخان هجوم آوردند و او و دو پسرش را دستگیر کردند و به ستاد مرکزی خود در بگرام

جنایت به سبک انگلیسی ها

انگلیس، اصلی ترین شریک جرم ایالات متحده آمریکا در حمله به افغانستان محسوب می شود. تونی بلر، نخست وزیر اسبق انگلیس در سال ۲۰۰۱ میلادی و علی رغم مخالفت بسیاری از گروه های اجتماعی و سیاسی در کشورش، همراهی مطلق خود با دولت جورج واکر بوش را در اشغال افغانستان و متعاقبا اشغال عراق اعلام کرد. انگلیسی ها در طول دو دهه اخیر، سخت ترین و البته پنهانی ترین جنایات را در افغانستان رقم زده اند. این جنایات در دوران حضور بلر، گوردون براون، دیوید کامرون، تریزا می و بوریس جانسون در مسند قدرت صورت گرفته است. به عبارت بهتر، رهبران هر دو حزب کارگر و محافظه کار انگلیس نقش مهمی در شکل گیری و تشدید جنایات نیروهای این کشور در افغانستان ایفا کرده اند. رسانه های انگلیسی اسنادی را منتشر کردند که نشان می دهد، نیروهای ویژه این کشور شماری از شهروندان افغانستان را بدون آن که مسلح باشند و تهدیدی محسوب شوند، به ضرب گلوله کشته اند. در آگوست ۲۰۲۰ میلادی (مرداد ۱۳۹۹) گزارش تکان دهنده ای در انگلیس منتشر شد که مطابق آن، دولت و ارتش انگلیس در خصوص کشتار شهروندان افغانستان و تلاش برای سرپوش گذاشتن بر آن متهم شدند.

این ماجرا، پس از دستیابی وکلای افغان های کشته شده توسط نیروهای انگلیسی به برخی اسناد بسیار حساس و محرمانه وزارت دفاع انگلیس صورت گرفت. براساس این اسناد، در ایمیل هایی که پس از این حملات فرستاده شده، یکی از افسران می پرسد: آیا در مورد کشتار جمعی اخیر صحبت می کنید؟ سرباز

ژاپن از دیگر اعضای گروه هفت محسوب می شود. گرچه ژاپن عضوی از ناتو محسوب نمی شود اما در سال ۲۰۰۱ میلادی، جونیچیرو کویزومی، نخست وزیر وقت ژاپن از اشغال افغانستان و جنگ طلبی دولت های آمریکا و انگلیس در این کشور حمایت کرد. پس از آن، دولت ژاپن صدها نظامی خود را جهت مشارکت در اشغال افغانستان به این کشور فرستاد. سرانجام در سال ۲۰۰۹ میلادی و پس از هشت سال مشارکت

وقتی ژاپنی ها پس از ۸ سال به یاد قبح اشغالگری افتادند!

در اشغالگری های آمریکا، دولت ژاپن به کشتی های نیروی دریایی خود دستور داده که به ماموریت خود برای افغانستان پایان داده و بازگردند. این تصمیم به اولین ماموریت نظامی خارجی ژاپن از جنگ جهانی دوم پایان داد. در جریان آن هشت سال، ژاپن تجدید سوخت کشتی های جنگی بین المللی را که از عملیات نظامی و اشغالگری به رهبری آمریکا در افغانستان حمایت می کردند، به عهده گرفته بود. این ماموریت به

دستور پوتین برای ساخت ۲ رزمناو اتمی جدید

رئیس جمهور روسیه روز دوشنبه به مقام های این کشور دستور داد توان نیروی دریای روسیه را افزایش دهند. ولادیمیر پوتین گفت: «ما به افزایش توان بالقوه نیروی دریایی روسیه، تکمیل زیرساخت های نیروی دریایی، سفراهای طولانی مدت و همچنین نمایش پرچم روسیه در مناطق مهم راهبردی در اقیانوس های جهان ادامه خواهیم داد.» پوتین در همین زمینه دستور داد شش فروند کشتی جنگی در سه کارخانه کشتی سازی ساخته شود که از این شش فروند کشتی جنگی، دو رزمناو اتمی خواهند بود. / خبرگزاری تاس

ژرمن ها چگونه ده ها افغان را به رگبار بستند؟

آلمان، یکی دیگر از کشورهایی است که مقامات آن طی روزهای اخیر بابت اوضاع جاری در افغانستان ابراز نگرانی می کنند. سال ۲۰۱۰ میلادی (۱۳۸۹)، پرورنده کشتار برخی غیرنظامیان و سربازان بی گناه افغان توسط نظامیان اشغالگر آلمانی (که تعداد آنها در افغانستان حدود ۴۵۰ نفر بود) مفتوح شد.

سال ۲۰۰۹ یک فرمانده ارتش آلمان از نیروی هوایی آمریکا خواست دو تانکر سوخت رسان را به ظن این که به طالبان تعلق دارند یا از سوی این گروه ربوده شده اند، هدف حمله قرار دهد. این حمله هوایی انجام شد و ۹۹ نفر از جمله ۳۰ غیرنظامی افغان در دم جان خود را از دست دادند. برخی منابع می گویند تا ۷۰ نفر غیرنظامی در این حمله کشته شدند. این حمله به شدت مردم آلمان را تکان داد و نهایتا باعث استعفای وزیر دفاع این کشور شد. عده ای از خانواده قربانیان از آلمان به دادگاه حقوق بشر اروپا شکایت کردند اما ۱۰ سال بعد (سال ۲۰۱۹) این دادگاه که در استراسبورگ واقع است اقدام فرمانده آلمانی را دفاع مشروع تشخیص داده و ارتش این کشور را تبرئه کرد. در واقع دادگاه حقوق بشر اروپا از تحقیقات داخلی آلمان در مورد این حمله حمایت کرد. آلمان اعلام کرده بود اقدام فرمانده براساس اطلاعاتی میدانی و موثق بوده که به وی رسیده و دفاع مشروع بوده است. ماجرا در قندوز، ولایتی که محل اسکان نیروهای آلمانی بود، به این نقطه ختم بشد. در یکی دیگر از حوادث خونین، فرماندار وقت ولایت قندوز افغانستان شش سرباز افغان بر اثر تیراندازی نیروهای آلمانی مستقر در شمال این کشور جان باختند. نیروهای آلمانی در توجیه این اقدام، مدعی شدند که سربازان افغان را با نیروهای دشمن اشتباه گرفته اند و بابت این موضوع نباید سرزنش شوند.

کودک کشی فرانسوی ها

فرانسوی ها سال ۲۰۱۲ میلادی و پس از ۱۱ سال جنایت و اشغالگری در افغانستان، این کشور را ترک کردند. نیروهای فرانسوی نیز در قالب ماموریت مشترک ناتو (پیمان آتلانتیک شمالی) در افغانستان حضور پیدا کردند. سال ۲۰۱۳ میلادی، حدود ۱۵۰۰ سرباز فرانسوی در افغانستان باقی ماندند تا از یک طرف تجهیزات نظامی شان را از این کشور به فرانسه انتقال دهند و از سوی دیگر در آموزش نیروهای ارتش ملی افغانستان سهم بگیرند. فرانسه اواخر سال ۲۰۰۱ میلادی بعد از حمله ۱۱ سپتامبر بر ایالات متحده آمریکا، به ماموریت تحت رهبری ناتو در افغانستان پیوست. فرانسوی ها در ولایت کاپیسا، دست به جنایات زیادی علیه مردم و روستاییان زدند. صدها نفر از غیرنظامیان در این منطقه و مناطق دیگر، بر اثر بمباران هوایی فرانسوی ها جان خود را از دست دادند. برخی از این حوادث، به تازگی افشا شده و تحیر و نفرت افکار عمومی دنیا از نظامیان اشغالگر فرانسوی را برانگیخته است. پس از اظهارات امانوئل ماکرون، رئیس جمهور فرانسه مبنی بر عادلانه بودن حضور آنها در افغانستان، تصاویری در شبکه های اجتماعی منتشر شده که صحبت های سربازان فرانسوی در بمباران روستایی در افغانستان در سال ۲۰۰۸ را نشان می دهد. ماکرون گفته بود «جنگ ما در افغانستان عادلانه بود و فرانسه مفتخر است به آن ملحق شد.»

ویدئوهای ضبط شده توسط سربازان فرانسوی در جریان حمله هوایی به روستایی در افغانستان در سال ۲۰۰۸ نشان می دهد که سربازان پس از بمباران خانه های می گویند: (دقیقا به هدف خورد، امشب همه شان گوشت می شوند، ما واقعا همق هستیم، حتما بچه هایی در آنجا هست، نه دیگر هیچ بچه ای نیست.) همچنین حضور نظامی فرانسوی ها در افغانستان، کمترین فایده ای برای تامین امنیت مناطق تحت مدیریت آنها نداشت. ماموریت نظامی در کاپیسا برای فرانسه خونبارترین ماموریت بوده و ۶۰ نفر از سربازان این کشور در این ولایت کشته شده اند. سربازان فرانسوی سال ۲۰۰۸ در این ولایت مستقر شدند و بعد از آن درگیری با طالبان نیز افزایش یافت. در نهایت نیز نیروهای فرانسوی با شکست مقابل طالبان، این ولایت و کل کشور افغانستان را ترک کردند.

پرونده مفتوح شکنجه گران کانادایی

نیروهای کانادایی نیز در ذیل برنامه مشترک ناتو، نیروهای خود را به افغانستان اعزام کردند. در سال ۲۰۱۱ میلادی (۱۳۹۰) کانادا به ماموریت نظامی خود در افغانستان پایان داده و سربازان این کشور در حال ترک افغانستان پس از پایان حضور اشغالگرایانه ۹ ساله خود هستند.

آخرین واحد نظامی ارتش کانادا که در ولایت قندهار مستقر بود، مسؤولیت منطقه تحت اشغال خود را به نیروهای آمریکایی تحویل داد. پارلمان کانادا تصمیم گرفته بود که ۲۸۰۰ سرباز این کشور تا سال ۲۰۱۱ به کشورشان بازگردند. کانادا نخستین عضو مهم سازمان ناتو بود که تمامی واحدهای رزمی خود را از افغانستان خارج می کند. با این حال مقامات کانادایی اعلام کرده اند که یک واحد ۹۵۰ نفری از سربازان این کشور در افغانستان باقی خواهد ماند تا برنامه های آموزش نیروهای امنیتی افغانستان را به پیش ببرد!

پرونده جنایات نیروی اشغالگر کانادایی علیه غیرنظامیان (مخصوصا در قندهار) همچنان مفتوح باقی مانده است. در سال ۲۰۱۷ میلادی، کریگ اسکات، قانوقگذار سابق و استاد علوم سیاسی گزارش ۹۰ صفحه ای خود را در باره عملکرد نظامیان کانادایی در افغانستان به دادگاه بین المللی لاهه ارائه کرد. این نماینده سابق پارلمان کانادا در این خصوص تاکید کرد: «حکومت احزاب «لیبرال» و «محافظه کار» کانادا با وجود گزارش هایی از شکنجه اسرای جنگی در افغانستان به این موضوع رسیدگی نکرده اند.

براساس این اسناد، نظامیان کانادایی مظنونان طالبان را به مقامات افغان سپرده و سپس در ریاست امنیت ملی افغانستان شکنجه می کرده اند.

حدود چهار سال قبل، فاتو بنسودا، دادستان کل دادگاه لاهه از هیأت قضایی این دادگاه درخواست کسب مجوز برای آغاز تحقیقات رسمی درباره جنایات جنگی احتمالی نیروهای خارجی، نیروهای افغان و مخالفان مسلح دولت در افغانستان را ارائه کرد. وزارت خارجه آمریکا با صدور بیانیه ای با هرگونه مداخله دادگاه لاهه در جنگ افغانستان اعلام مخالفت کرده و کماکان نیز همین مشیء را در پیش گرفته است.

